

0809 – 9. august

Tjenerne skal du formane til å være lydige mot sine egne herrer og til behag for dem i alle ting ... slik at de i alle ting kan være en pryd for Guds, vår Frelasers lære. Tit 2: 9–10.

Her skal du merke deg hensikten apostelen har med sin formaning til tjenerne: «slik at de i alle ting kan være en pryd for Guds, vår Frelasers lære».

Og legg merke til: «være til behag for dem i alle ting». Tjenerne skulle rette seg etter sine foresattes behov, og ikke etter sine egne ønsker og vaner. I alle forhold skulle de ha som mål å være til behag for sine overordnede. Slik har det da også vært praktisert i den gamle og mer gudfryktige tiden blant Guds folk i Israel. Derfor kunne David bruke dette forholdet med tjenerne som et forbilde for de helliges liv overfor Gud, og vise hvordan troende tjenere skulle leve.

I Sal 123 sier han så herlig: «Som tjeneres øyne følger sin mesters hånd, som en tjenestepikes øyne følger sin husfrues hånd, slik hviler våre øyne på Herren, vår Gud». Tjenernes øyne er rettet mot deres mesters hender, d. v. s. at de er opptatt med hvordan deres herre vil ha det. Slik også en tjenestepike er opptatt med å gjøre sin husmor tilfreds.

Men i Kol 3: 22 sier apostelen i samme forbindelse at dette skal vi gjøre med lyst, av et oppriktig hjerte, og for Herrens skyld. Og dette like sterkt enten våre foresatte ser det eller ikke. Han sier: «Ikke med øyentjeneste, som slike som vil gjøre mennesker til lags, men i hjertets oppriktighet, fordi dere frykter Gud.»

«Øyentjeneste» vil si at tjeneren er strevsom og pliktoppfyllende så lenge arbeidsgiveren ser det. Men straks han er borte, er likeglad og uoppmerksom. Dette er så stort et hykleri og forakt for Guds nærvær at Herren selv vil måtte straffe det.

Derfor sier apostelen vi skal tjene i hjertets oppriktighet og med gudsfrykt, d. v. s. at vi gjør det for Herrens skyld, som framfor hans ansikt. For han er jo til stede over alt. Han ser deres gjerninger, hører det dere sier, og skal lønne dere etter deres gjerninger. Derfor fortsetter også apostelen slik: «Og alt dere gjør, gjør det av hjertet, som for Herren og ikke for mennesker».

Men han viser straks at hans mening ikke bare er at vi skal tjene som om vi tjente Herren. Nei, tjenerne skal være seg bevisst at de virkelig tjener Herren selv, når det jo er på hans befaling de tjener sine foresatte. Og apostelen fortsetter: «For dere vet at det er fra Herren dere skal få arven som lønn. Dere tjener jo Herren Kristus».

Her har vi så den store grunnvullen for både en tjeners plikter og for oppmuntringer: Dere tjener jo Herren Kristus! Å, måtte vi virkelig få se dette! Det ligger en hard og tykk hinne over øynene våre straks det gjelder å se Herrens ord og veier. Det er en djevelens makt over våre sinn som gjør at vi ikke kan se alt dette herlige.

Her sier apostelen at menn og kvinner som gjør sin plikt der de er satt i samfunnet ut fra vissheten om at de gjør det på Herrens befaling, de tjener Herren Kristus! Ja, at de selv i de mest

bagatellmessige sysler tjener Herren! Men hvem ser dette? Blir det ikke en dårskap for vår fornuft, det apostelen sier her?

«Tjener Herren?», sier du. Nei, en enkel bonde, en vanskelig husmor, en problematisk formann, ja, kyr, sauer og hester er det jeg tjener, og ikke Herren. Ikke en gang en engel! Bare det å få tjene en engel ville jo være så altfor stort. Jeg ville jo aldri driste meg til å be om noe så stort som å få tjene selveste Herren Kristus! osv.

Men stopp nå litt, beskjedne tjener! Du sier at du bare tjener kyr, sauer og hester. Det er sant nok. Men hvem har satt deg til dette? Er det ikke den du er ansatt hos? Jovisst! Men tjener du ikke da disse som har gitt deg oppdraget, nettopp i dette at du tjener dyrene, passer maskinene deres? En tjener jo den som en oppfyller et oppdrag for.

Og så spør jeg videre: Hvem har befalt deg å tjene og adlyde dine foresatte, din arbeidsgiver? Det er jo Herren i himmelen! Tjener du ikke ham når det er han som har befalt deg det? Tjener du ikke Herren nettopp ved at du tjener disse hans skapninger; en bonde, en husmor, en arbeidsformann? Disse er vel like mye Guds skapninger som de dyrene du nevner er bondens. Tror du ikke Gud, som skapte bonden din, er like nidkjær for at han får den hjelpen han trenger, som bonden er nidkjær for at dyrene hans blir stelt?

Hvis øynene dine virkelig ble åpnet, og du fikk nåde til bare å se på Guds ord og hvordan han styrer alt, så ville du få se at du ikke bare har så stor en ære som å få tjene engler. Men at du virkelig tjener Gud selv i det minste du foretar deg. Fordi det er Gud som har befalt deg å tjene dine foresatte.

Dette er dyrebar lærdom for alle som er i tjeneste hos noen. Første lærdommen er denne: Når det er Gud som har befalt deg å tjene og være lydige, skal du ikke være opptatt med hvordan din arbeidsgiver er, om han oppfyller sin plikt på alle områder osv. Din plikt er uforandret den samme, fordi du tjener Herren!

For det andre: Du er en kristen. Du vil gjerne gjøre gode gjerninger, men synes dette blir helt umulig på grunn av den vanskelige arbeidssituasjonen din. Og slik synes du livet ditt går til ingen nytte. Men da skal du huske på at nettopp i denne arbeidssituasjonen din gjør du de beste gjerningene når du for Herrens skyld pliktoppfyllende går inn i all denne tjenestens ubehageligheter, og gjør det tålmodig, ydmykt og trofast mot dem du er ansatt hos. For «du tjener jo Herren Kristus»!